

การศึกษาผลกร่างงาน ค่าผลผลิตช้าวตอนที่ 1 ผลผลิตช้าวโนด

ผลผลิตช้าวโนดที่ได้จากขนาดของแบล็ง 5*5 ตารางเมตร จำนวน 3 จุด ต่อ 1 แบล็งอนุรักษ์โดยมีการวัดเป็นรูปเพชร นั้นถ้าขนาดของแบล็งสามารถวัดได้ เจ้าหน้าที่สำรวจจะเป็นผู้เก็บเกี่ยวผลผลิตช้าวโนด และซึ่งน้ำหนัก ส่วนเกษตรกรจะเป็นผู้ตากแห้งและกระเทาะ เม็ดผลผลิตที่ได้ต่อไร่ (1600 ตารางเมตร) ผลคงให้เห็นในตารางที่ 4-1 ผลผลิตช้าวโนดในด้านลวาวี เพิ่มน้ำจากเดิม 433.9 กก.ต่อไร่ (ปี 2530/31) เป็น 460.2 กก.ต่อไร่ (ปี 2531/32) แต่ทางตรงกันข้าวโนดของพื้นที่อื่นน้ำล้าง ลดลง จาก 416.3 กก.ต่อไร่ (ปี 2530/31) เป็น 352.3 กก.ต่อไร่ ด้วยส่วนค่าเบี้ยงเบน มาตรฐานมีค่าที่สูง ผลคงให้เห็นว่าผลผลิตที่ได้เปลี่ยนแปลงมากตัวอย่างมีการวัดแบล็งช้าวโนดตั้งเดิมจังไม่สามารถกล่าวได้ว่า ค่าที่เปลี่ยนแปลงนี้เฉพาะช้าวโนดในแบล็งอนุรักษ์หรือห้องหมอก็แบล็ง

การสำรวจผลผลิตช้าวโนดปี 2529/30 ใช้วิธีการล้มภาษีจากเกษตรกรทั้งสองพื้นที่ คือพื้นที่น้ำล้าง และพื้นที่วัววี โดยที่เจ้าหน้าที่มีสำรวจมีได้เป็นผู้กำกับดำเนินการค่าค่าเบี้ยนผลผลิตไม่ถูกต้องมากนัก

ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จด้านผลผลิตที่ได้คือ 1) ระยะห่างระหว่างต้น 2) ระยะห่างระหว่างแท่ง 3) ความหนาแน่นต่อตารางเมตร 4) วิธีการปลูก 5) จำนวนครั้งในการก้าวชนชีช 6) ระยะเวลาในการก้าวชนชีช 7) การใช้กีตินิตติดต่อกัน 8) อัตราส่วนของความเป็นไปได้ โดยปัจจัยมีตัวชี้วัดนำมาใช้ประเมินร่วมกันโดยใช้ค่าสถิติ (χ^2 square), (multiple linear regression) โดยมีค่าปัจจัยที่ 0.05 ค่า χ^2 square คุณที่ของผลผลิตช้าวโนดมีค่า .0276 และค่า linear regression ของผลผลิตช้าวโนดแบ่งโดยตรงกับอัตราส่วน (dependency ratio) กล่าวคือผลผลิตที่มากแล้วจะให้เห็นการใช้จำนวนแรงงานในครัวเรือนที่ต้องใช้ในการเพาะปลูกสูงตามด้วย

ตารางที่ 4-1 จำนวนผลผลิตข้าว โดยจำแนกตามพื้นที่และชาติพันธุ์

พื้นที่	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
<u>ตำบลลพบุรี</u>			
ลีซอ	10	560.9	247.1
มูเชอ	21	403.9	301.8
อ้อกอ	45	484.3	260.2
กระเทรียง	7	242.9	144.6
อั่น ฯ	23	486.9	275.1
รวม	106	460.2	270.5
<u>สุนัขลาанг</u>			
ลีซอ	11	336.1	145.5
มูเชอ	40	366.4	176.8
กระเทรียง	1	450.1	0.0
อั่น ฯ	6	271.3	173.3
รวม	58	352.3	169.6

ผลผลิตข้าวโดยของเกษตรกรผู้ใช้วิธีการปลูกแบบอนุรักษ์คิดและน้ำ เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปี 2530/31 (เปีรอก) กับเกษตรกรที่ใช้แปลงเดิมเป็นปีที่สอง ผลปรากฏว่าในปีแรกเกษตรกรจะได้ผลผลิตที่สูงกว่าปีที่สอง แม้ว่าคิดรวมทุกผืนของเกษตรกรแล้วก็จะให้ผลเด่นเดjm ดังตารางที่ 4-2

ด้วยเหตุผลที่เป็นไปได้ประการหนึ่งคือ เกษตรกรใช้ระยะเวลาในการน้ำที่น้อยมากขึ้น และเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการในระยะเริ่มแรกไม่ต้องการนำน้ำที่ของตามมาเลี้ยงต่อการปลูกพืชแบบอนุรักษ์ จึงเลือกพืชที่ต้องให้ผลผลิตต่ำ แต่เกษตรกรที่เป็นสมาชิกโครงการรุ่นต่อๆมา อาจเห็นตัวอย่าง จากรุ่นก่อนจึงเลือกสานพืชที่ต้องขึ้น

ตารางที่ 4-2 ผลผลิตข้าวโพดปีแรกเมื่อเปรียบเทียบกันปีที่สองของการเกษตรกรที่เป็นสมาชิกโครงการจำแนกความพื้นที่และชาติพันธุ์ (กก. ต่อไร่)

พื้นที่	ปีแรก			ปีสอง				
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน		
<u>ตำบลหลวง</u>								
ลีซอ	2	541.8	78.4	7	632.4	221.2		
มูเซอ	6	506.0	325.6	10	495.2	275.2		
อ้อก้อ	18	404.2	168.9	26	554.7	290.0		
กระเหรียง	5	230.0	171.5	2	275.2	69.4		
อัน ๗	8	603.5	215.7	11	543.2	243.7		
รวม	39	445.4	227.5	56	541.5	266.3		
<u>ลุ่มน้ำลาง</u>								
ลีซอ	5	450.6	173.1	7	281.3	82.7		
มูเซอ	30	340.2	178.3	42	401.4	234.1		
กระเหรียง	1	450.1	0.0	0	.	.		
อัน ๗	0	.	.	8	378.7	348.4		
รวม	36	358.6	177.5	57	383.5	239.9		

เกษตรกรบางรายกล่าวว่า การที่ตนเองปลูกข้าวโพด เพื่อให้เป็นที่พ่อใจกับโครงการ เพราะที่แท้จริงแล้วสัตว์เลี้ยงของตนไม่ค่อยปรับตัวกับข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ และการนำมาขายในบริเวณที่ราษฎรยังมีความล้านากอยู่มาก จากตารางที่ 4-3 ได้แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของรายได้จากการขายผลผลิตข้าวโพดของเกษตรกร 182 รายจากเกษตรกรทั้งสิ้น 557 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.6 ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่า ควรพิจารณาถึงพืชที่เหมาะสมให้เกษตรกรปลูกต่อไป

ตารางที่ 4-3 ลักษณะของรายได้จากการขายผลผลิตช้าว โพดของเกษตรกร

ผู้นำร่อง	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
คำบลวารี	152	777.7	604.1
ลุ่มน้ำลาง	30	411.3	374.2

ตอนที่ 2 ผลผลิตช้าว

ผลผลิตช้าวของสองผู้นำร่องลดลงจากปีแรก โดยคำบลวารี ลดลงจาก 319.4 กก. ต่อไร่ กล้ายเป็น 275.1 กก. ต่อไร่ ขณะที่ ผู้นำร่องลุ่มน้ำลาง ลดลงจากเดิม 274.9 กก. ต่อไร่ กล้ายเป็น 258.4 กก. ต่อไร่ (< จากรายงานที่ 4-4 >) ในปีนี้ไม่มีการวัดผลผลิตช้าวในแปลงตั้งเดิมจัง ไม่ทราบว่า การที่ผลผลิตลดต่ำลงโดยทั่วไปหรือเฉพาะผู้นำร่องคันและน้ำ

ผลผลิตช้าวไร่ที่วัดได้จากแปลงตั้งเดิมในปี 2528/2529 265.8 กก. ต่อไร่ ของทั้งสองผู้นำร่องที่เฉลี่ยรวมกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตของช้าว เช่น เศษไม้กับช้าว โพด และน้ำที่ได้ของปัจจัยแต่ละตัวที่ กดสอนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4-4 ผลผลิตข้าวของเกษตรกรจำแนกตามพื้นที่และชาติพันธุ์ (หน่วย : กิโลกรัม/ไร่)

พื้นที่	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
<u>ด้านลาว</u>			
ลือ	10	261.0	86.4
ນຸ່ເຊອ	20	212.8	108.9
ອືກົດ	45	290.3	104.8
ກະເທວີ່ງ	6	413.0	108.6
ອື່ນ ທາ	20	269.1	157.6
รวม	101	275.1	122.9
<u>ลຸ່ມນ້ຳລາວ</u>			
ລ້ອ	11	245.5	71.1
ນຸ່ເຊອ	76	270.3	99.6
ກະເທວີ່ງ	1	0.0	0.0
ອື່ນ ທາ	10	208.2	102.4
รวม	98	258.4	101.2

เกษตรกรหันกลองพื้นที่ได้รายจ้างให้ทราบว่า ในแปลงอนุรักษ์ราชองค์นั้นข้าวถูกแมลงกัดกิน ทำให้ต้นข้าวล้มเหลวมีระยะความยาวเบื้องนี้ ซึ่งประสนปัญหาเช่นเดียวกับในแปลงตั้งเดิม

ต่างจากผลผลิตข้าวโดย ปรากฏว่าใบบือส่องผลผลิตข้าวสูงกว่าปกติ (ตารางที่ 4-5) เหตุผลประการหนึ่งคือ แกนที่ใช้ปลูกข้าว เคยเป็นแกนที่ใช้ปลูกถั่วมาก่อน จึงทำให้รากน้ำซึ่งไม่มีชั้นมากนัก

จากตารางที่ 4-6 เปรียบเทียบผลผลิตของข้าวที่ปลูกในแปลงที่เคยปลูกถั่วต่ำกับแปลงที่เคยปลูกข้าวโดยแตกต่างด้วยถั่วแดง พืชตระกูลถั่วจะช่วยเนิ่นไนโตรเจนในดินจึงไม่จำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเคมี เป็นเหตุผลสำคัญประการที่ทำให้เห็นว่าเกษตรกรจะไม่ขอปุ๋ย ถ้าไม่ได้การสนับ

สูนจากโครงการพัฒนาที่สูงไทย-เยอรมัน และจำเป็นต้องข้าให้เกษตรกรลับแนวโน้มซึ่งปักคลุมต้น เช่น ก้าวคำ และฟืชาระบุลตัวอื่นๆ และต้องคำนึงถึงฟืชเศรษฐกิจประกอบด้วย วิธีนี้เนื่องผลผลิตตัวต่อตัวออกมากให้ผลผลิตต่ำ เกษตรกรอาจมีความเช้าใจว่าเป็นฟืชที่ไม่เหมาะสมที่จะปลูกในครัวเรือนไป

ตารางที่ 4-5 ผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ในปีแรกเบรียกเที่ยงกับปีที่สองจำแนกตามพื้นที่และชาติพันธุ์
(หน่วย : กิโลกรัม/ไร่)

พื้นที่ พื้นที่	ปีที่สอง			ปีแรก		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบน มาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบน มาตรฐาน
<u>ต่างลัวร์</u>						
ลีซอ	2	256.0	15.1	8	262.2	97.7
มูเซอ	6	208.9	104.8	14	214.5	114.4
อีก็อ	18	279.1	78.6	27	297.7	120.1
กระเทรียง	4	410.4	80.1	2	418.1	199.1
อื่น ๆ	7	254.6	97.9	13	276.9	185.3
รวม	37	276.0	97.3	64	274.6	136.3
<u>ลุ่มน้ำลาง</u>						
ลีซอ	4	256.5	62.9	7	239.2	79.5
มูเซอ	32	275.0	90.2	44	266.9	106.9
กระเทรียง	1	0.0	0.0	0	-	-
อื่น ๆ	0	-	-	10	208.2	102.4
รวม	37	265.6	96.9	61	254.1	104.3

ตารางที่ 4-6 ผลผลิตช้าวในแปลงที่ปลูกตามถัวด้ำ และในแปลงที่ปลูกตามช้าวโพด
ของปีการผลิตที่ผ่านมา

พืชที่	ปลูกช้าวตามถัวด้ำ			ปลูกช้าวตามช้าวโพดและถัวแดง		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบน
	มาตรฐาน			มาตรฐาน		มาตรฐาน
คำบลัววี	12	337.4	126.7	37	266.5	93.7
ลุ่มน้ำลาว	22	296.7	115.2	37	264.5	95.6

ตอนที่ 3 ผลผลิตถัวแดง และถัวเหลืองเฉลี่ยต่อไร่

ปรากฏว่าผลผลิตของถัวแดงลดลงจากเดิมประมาณ 20% ซึ่งผลผลิตถัวแดงของพืชที่
วัววี ได้ผลผลิตโดยเฉลี่ย 124 กก.ต่อไร่ และพืชที่น้ำลาว 125.8 กก.ต่อไร่ ลาเหตุที่ทำให้ผล
ผลิตลดต่ำลงคือโรคฟืช และการทำลายของแมลง (ตามตารางที่ 4-7)

เมืองตากเพียง 6 รายที่ทำการวัดผลผลิตถัวเหลือง ด้วยการสำรวจในครั้งนี้
เน้นการวัดผลผลิตถัวแดง ค่าเฉลี่ยล้าหัวเมืองตากเพียง 6 รายที่ปลูกถัวเหลือง คือ 116.6 กก.ต่อ
ไร่ ซึ่งน้ำใจน้ำใจในการวัดผลผลิตถัวเหลืองในปีแรก จังไม่ทราบการเปรียบเทียบผลผลิตระหว่างปี

ตารางที่ 4-7 ผลผลิตถั่วแดงและถั่วเหลืองเฉลี่ยต่อไร่ (หน่วย : กิโลกรัม/ไร่)

พื้นที่	ถั่วแดง			ถั่วเหลือง		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำบลัวรี	92	93.1	91.0	6	116.6	95.0
อุ่มน้ำลาง	95	104.6	69.5	0	.	.

เกษตรกรเกือบทุกรายที่ปลูกถั่วแดงจะได้รับไว้ใช้เบี้ยม และจะใช้ก่อนการปลูกอย่างไร้กังวล ความมีการอบรมเกษตรกรเพิ่มเติมกับเกษตรกรที่ไม่ทราบว่า ถั่วต้นถั่วเองมีปัจจัยดึงดูดหรือไม่มีปัจจัยดึงดูดจะมีผลอย่างไรบ้าง เช่น ไว้ใช้เป็นที่ใช้จมูกต่อความต้องการในไครเซน (nitrogen-fixing) หรือไม่ (จากตารางที่ 4-8)

ตารางที่ 4-8 การประมาณปัจจัยดึงดูดของถั่วเหลือง (จากการสัมภาษณ์เกษตรกร)

พื้นที่	ไม่มี	มี	ไม่มีใช้	รวม
ต่ำบลัวรี	77	4	27	108
	71.0%	4.0%	25.0%	100.0%
อุ่มน้ำลาง	16	78	8	102
	16.0%	76.0%	8.0%	100.0%

ผลผลิตถั่วเหลืองในหมู่บ้านโดยช้าง ให้ผลผลิตสูงถึง 230.4 กก.ต่อไร่ เทศบาลประชาการพึงที่เป็นได้คือ บ้านโดยช้างมีประสิทธิภาพในการใช้ยาฆ่าแมลงสูงมาก ดังนั้นเกษตรกรอาจมีความรู้ในการป้องกันโรคพืชได้ดี แต่การใช้ยาฆ่าแมลงมีข้อจำกัดมากเช่นกัน (ตามตารางที่ 4-9)

ตารางที่ 4-9 การใช้ยาฆ่าแมลงในแผนดั่งแดง

เขตพื้นที่	ใช้	ไม่ใช้	รวม
ตัวบล่าวี	30 37.0%	52 63.0%	82 100.0%
ลุ่มน้ำทาง	6 6.0%	88 94.0%	94 100.0%

ตอนที่ 4 การคาดคะเนผลผลิตเมล็ดต่อไร่ด้วยภัยคุกคาม

เกษตรกร ได้มีส่วนคาดคะเนผลผลิตรวมของข้าวโพด ข้าว และถั่วแดง ในช่วงประมาณเดือนกันยายนและเมษายน หลังฤดูฝนเก็บเกี่ยวหลายเดือน ตั้งนั้น อาจทำให้ความชื้นต้องลดลงไปบ้าง

จากตารางที่ 4-10 ถึง ตารางที่ 4-12 เปรียบเทียบผลผลิตที่ได้จากการคาดคะเนของเกษตรกร โดยเปลี่ยนให้เป็นผลผลิตต่อไร่จากขนาดของแปลงที่ได้ทำการวัดจริงแสดงผลในรูปของตารางเบรย์นเกิน 2 ทาง กับจำนวนผลผลิตที่ได้จริงจากการเก็บข้อมูลเจ้าหน้าที่ ส่วนค่า chi square ของนิวแอลชนิดได้มาจากการคำนวนหาโดยนิยทั้ง 3 ชนิด มีค่าน้อยสุดมากกว่า .0000 ซึ่งแสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างค่าที่เกษตรกรคาดคะเน กับข้อมูลที่ได้จากการเก็บจากเจ้าหน้าที่ อาจเป็นไปได้ถ้ามีการสอบถามข้อมูลในช่วงที่ใกล้ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวข้อมูลที่ได้อย่างใกล้เคียงกันนั้น

ตารางที่ 4-10 จำนวนเฉลี่ยของผลผลิตช้าวโนดที่คาดคะเนโดยสมาชิกโครงการ (กก. ต่อ ไร่)

พื้นที่	การวัดผลผลิตจริง			การคาดคะเน		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คำนหลวง	86	483.6	238.6	86	530.2	508.3
ลุ่มน้ำลาง	83	359.8	187.0	83	503.4	981.0

ตารางที่ 4-11 จำนวนเฉลี่ยผลผลิตช้าวที่คาดคะเนโดยสมาชิกโครงการ (กก. ต่อ ไร่)

พื้นที่	การวัดผลผลิตจริง			การคาดคะเน		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คำนหลวง	82	296.2	108.8	82	344.6	301.3
ลุ่มน้ำลาง	82	248.4	99.9	82	475.1	727.1

ตารางที่ 4-12 จำนวนเฉลี่ยผลผลิตถ้วนแดงที่คาดคะเนโดยรวมมาใช้ในโครงการ (กก. ต่อ ไร่)

พื้นที่	การวัดผลผลิตจริง			การคาดคะเน		
	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	จำนวน	เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต้านลาววี	61	200.1	320.4	61	61.7	76.1
อุ่นน้ำลาว	73	166.9	239.0	73	82.9	128.3

ตอนที่ 5 ผลที่ได้รับจาก และข้อเสนอแนะทางการปลูกพืช嫌根茎植物และน้ำ

การคำนวณต่อไปนี้ได้มาจากกระบวนการอบรมการปลูกพืช嫌根茎 โครงการพัฒนาที่สูง ไทย - เยอรมัน เสนอแนะกล่าวคือ 40% เป็นพื้นที่ล้าหัวปลูกขาว 20% ปลูกขาวโพล และความตัวยถ่วงแดง และ 20% พื้นที่ปลูกขาวโพลและตามตัวยถ่วงเป็น ส่วนที่ยังคงเหลืออีก 20% คาดคะเนว่าเป็น ส่วน ภูเขาที่ดูด

เกษตรกรบางรายได้นำพืช嫌根茎 ตัดจากภูเขานำมาขาย ไปใช้แต่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนปริมาณ (ดูตารางที่ 3-2 ประกอบ)

โครงการพัฒนาที่สูง ไทย - เยอรมัน ช่วยช่วยจัดการด้านราคากลางผลผลิตในแหล่งที่ปลูก และความต้องการต้นแบบงาน ส่วนต้นทุนในการผลิตเกี่ยวกับ เมล็ดพันธุ์ และปุ๋ย ได้รับการสนับสนุนจากโครงการไม่มีข้อมูลมาตรฐานตัวยั่งแรงงาน (ศักดิ์อ่อนต่อไป) คนมาใช้ในการคำนวณ หาในทางบัญชี เกษตรกรบางรายใช้แรงงานต่อไร่น้อยจึงทำให้ผลผลิตที่ได้ต่ำ ในขณะที่เกษตรกรบางรายมีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยคนเมืองงานพอ ทำให้ค่าเฉลี่ยด้านจำนวนแรงงาน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่จึงออกมารองคล่องตัวไว้แล้วนั้น

ข้อมูลด้านผลผลิตแยกจาก ถ่วงเป็น ได้ทำการหาค่าเฉลี่ยในระหว่าง การสำรวจผลผลิตข้อมูลเกี่ยวกับถ่วงเป็นใช้มีได้ในช่วงต้นฤดูการปลูกมักถูกตัดวัดกัดกิน

การวัดผลผลิตแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

- 1) กลุ่มที่ให้ผลผลิตสูงสุด 1 ใน 3 ของพืชแต่ละชนิด
- 2) กลุ่มที่ให้ผลผลิตปานกลาง 1 ใน 3 ของพืชแต่ละชนิด

3) กลุ่มที่ได้ผลผลิตน้อยสุด 1 ใน 3 ของผู้ชุมชนต่อละชานิค
 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเกษตรกรบางรายอาจได้ผลผลิตที่ไม่สูงและต่ำเกินไปสำหรับผู้ชุมชน
 ทั้ง 3 ชนิด แต่การนำเสนอข้อมูลของก้าวที่ 4-13 จึงตารางที่ 4-16 จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบว่ารายได้
 เฉลี่ยของผู้ชุมชนต่อละชานิคจากแปลงอนุรักษ์

ตารางที่ 4-13 ราคาผลผลิตแหล่งปลูก , ต้นทุนการผลิต และแรงงานที่ใช้

ราคาผลผลิตแหล่งปลูก (บาท ต่อ กก.)	
ข้าว	3.0
ข้าวโพด	2.5
ถั่วเมือง	8.0
ถั่วเนบี้ย	7.0

ต้นทุนการผลิต (บาท ต่อ ไร่)	
ข้าว	205.0
ข้าวโพด	396.0
ถั่วเมือง	368.0
ถั่วเนบี้ย	120.0

แรงงานที่ใช้ (คน ต่อ วัน ต่อ ไร่)	
ข้าว	26.0
ข้าวโพด	18.0
ถั่วแฝง	11.0
ถั่วเมเปี้ย	8.0
การนำรุ่งรักษากาลบท้ำ	2.0

ตารางที่ 4-14 จำนวนเฉลี่ย การวัดผลผลิตของพืชแบ่งเป็น 3 ระดับ (กก. ต่อ ไร่)

ต้นลาเวีย			
ชนิดของพืช	ต่ำกว่า 1 ใน 3	ช่วงกลาง 1 ใน 3	สูงกว่า 1 ใน 3
ข้าว	176.8	294.1	419.2
ข้าวโพด	248.9	470.9	795.7
ถั่วแฝง	25.7	70.9	185.5
ถั่วเมเปี้ย	48.0	60.0	72.0
ลุ่มน้ำลาว			
ชนิดของพืช	ต่ำกว่า 1 ใน 3	ช่วงกลาง 1 ใน 3	สูงกว่า 1 ใน 3
ข้าว	144.3	267.4	366.9
ข้าวโพด	158.5	352.9	610.1
ถั่วแฝง	47.3	91.7	177.0
ถั่วเมเปี้ย	48.0	60.0	72.0

ตารางที่ 4-15 ผลตอบแทนที่ได้รับจากการใช้วิธีการปลูกแบบอนุรักษ์ (บาท ต่อ ไร่)

ชนิดของพืช	<u>จำนำชาว</u>		
	ต่ำกว่า 1 ใน 3	ช่วงกลาง 1 ใน 3	สูงกว่า 1 ใน 3
ข้าว	325.4	677.3	1,052.6
ข้าวโพด	226.3	781.3	1,593.3
ถั่วแดง	-162.4	199.2	1,116.0
ถั่วเขียว	216.0	324.0	408.0
ผลรวมที่ได้ต่อ 1 ไร่		688.1	
ชนิดของพืช	<u>ล้มนาลง</u>		
	ต่ำกว่า 1 ใน 3	ช่วงกลาง 1 ใน 3	สูงกว่า 1 ใน 3
ข้าว	227.9	597.2	895.7
ข้าวโพด	0.3	486.3	1,129.3
ถั่วแดง	10.4	365.6	1,048.0
ถั่วเขียว	216.0	300.0	408.0
ผลรวมที่ได้ต่อ 1 ไร่		571.3	

ตารางที่ 4-16 ผลตอบแทนของการใช้แรงงานในแปลงอนุรักษ์ตามแหล่งน้ำ (บาท ต่อ คน ต่อ วัน)

ชนิดของพืช	<u>ตำบลลาววี</u>		
ข้าว	12.5	26.1	40.5
ข้าวโพด	12.6	43.4	88.5
ถั่วแดง	-14.8	18.1	101.5
ถั่วแมปปี้	27.0	40.5	51.0
ค่าเฉลี่ยแรงงานต่อคนต่อวัน	n/a	29.4	n/a
ชนิดของพืช	<u>สุนัขลาว</u>		
ข้าว	8.8	23.0	34.5
ข้าวโพด	00.1	27.1	62.7
ถั่วแดง	108	33.2	95.3
ถั่วแมปปี้	27.0	60.0	81.6
ค่าเฉลี่ยแรงงานคนต่อวัน	n/a	24.4	n/a